

Gran/Oppland

24.5.76.

KØB/BR 0-76 075

Storebrand-Idun gruppen,
Postboks 1380 Vika,
OSLO 1.

BRØNNSKADE BRANDBU.

DERES SKADE NR.: bil nr.-86842/74. DERES BREV AV 22.4.76.

Uttalelse fra Norges geologiske undersøkelse, etter befaring ved
førstestatsgeolog Knut Ørn Bryn, 20 mai 1976.

Fru Ingerid Vesteng var tilstede under befaringen.

Det er blitt opplyst følgende:

22. november 1974 veltet en tankbil med lignosulfater utfor veien
ca. 60 meter ovenfor fru Vestengs hus og brønn. Innholdet fra
tanken rant ut i grøften på veiens nordside, mens omtalte hus
og brønn ligger på sydsiden nedenfor. Omtrent en måned senere blir
vannet i brønnen sterkt farget og ubrukelig. Vannprøve som ble
innsendt 9 januar 1975 var også tydelig brunfarget, mens brønnens
eier forteller at brønnvannet var helt klart før uhellet. Den
samme vannprøven hadde et høyt innhold av totalalkali, men ingen
koliforme bakterier.

Sommeren 1975 ble brønnen tømt gjentatte ganger (kontinuerlige
uttak?), og vannprøve tatt 28 august 1975 viste at brønnvannet
var sterkt forurenset, også av koliforme bakterier.

Den 18 september blir ny vannprøve tatt, denne gang for kjemisk
analyse. Også denne analyse viser et dårlig bruksvann, og Statens
institutt for folkehelse konkluderer med at vannets kjemi kan
forklares med uhellet med tankbilen.

Brønnen ble gravet i 1955 eller 56, og den er ca. 3 meter dyp.
Den er skutt litt ned i fjell, og det er satt ned brønnringer.

Omtrent åtte meter vest for brønnen ligger husets septiktank. Herfra går det spredgrefter mot sydvest, nedover forholdsvis bratt terreng. Mellom brønnen og septiktanken går en bekk, som blir tørr i lange tørkeperioder. Under befaringen rant det vann i bekken, og vannstanden i brønnen sto vesentlig høyere enn i bekken. Det var 2,5 meter med vann i brønnen.

Våre vurderinger:

Den normale tilstand for brønnen før uhellet har vært at vannstanden i brønnen har stått så høyt at den ikke har kunnet få innsig fra bekken eller septiktanken. Vannet har ikke vært analysert, dette tyder på at kvaliteten har vært tilfredsstillende.

Den vesken som ble tømt i veigrøften ved uhellet, trengte delvis ned i dreneringen under veien, og derfra er det ikke langt til brønnen. Det kan ansees som sikkert at den brunfarging brønnvannet fikk en måned etter uhellet, var en direkte følge av tankbilvelten.

For å bli kvitt denne forurensningen ble det gitt det råd å tømme brønnen flere ganger. Dette ble så gjort sommeren 1975. Denne sommeren var forholdsvis nedbørfattig, slik at vannstanden i brønnen lettere kunne senkes^{enn} ved mer normale nedbørsforhold. Dette er sannsynligvis bakgrunnen for den sterke bakterieforurensningen som oppsto. Ved den unormale senkning av vannstanden i brønnen, ble grunnvannstanden senket nær brønnen, slik at forurensninger fra septiktanken har nådd inn i brønnen.

Selv om septiktanken ligger nær brønnen, er det ikke sannsynlig at en slik forurensning er skjedd tidligere. Også denne forurensning er altså en følge av tankbilen som veltet, idet det store uttaket fra brønnen ble anbefalt for å fjerne den første forurensningen.

Nå brukes brønnen bare til vaskevann o.l., og det er sannsynlig at forholdene er vesentlig bedre, selv om kanskje noe forurensning henger igjen.

Brønnens eier har imidlertid en naturlig ulyst til å bruke vannet, etter de erfaringer som er høstet siden tankbilen veltet for 1½ år siden.

Konklusjon.

1. Vesken fra tankbilen har trengt gjennom dreneringen under veien og inn i brønnen til fru Vesteng.
2. Den bakteriologiske forurensning som ble konstatert i brønnen langt senere, er en følge av den sterke uttapping som ble satt igang for å fjerne den første forurensningen.
3. Brønnen har hatt en tilfredsstillende plassering i forhold til egen og naboers septiktanker/avløp, men forurensninger fra veien er den ikke beskyttet mot. Stort sett er det imidlertid bare de større utslippene som når så langt som frem til brønnen, den daglige forurensning fra bensin, veistøv og absorberes stort sett av vegetasjonen.
4. Den beste/enkleste løsning synes å være å gi tilkobling til den kommunale vannledning som ligger like ved eiendommen.

Vennlig hilsen

Norges geologiske undersøkelse

Knut Ørn Bryn

Førstestatsgeolog

Sakens dokumenter returnert vedlagt.

Kopi: fru Vesteng, Brandbu.

NORGES GEOLOGISKE
UNDERSØKELSE

Regning følger senere fra vårt hovedkontor i Trondheim.